

Sällan man ser kor kesa på hösten, men när man får komma hem från berget och träffa alla polare blir man ju glad.

En resurs för bygden

Precis så är det. Siljansnäsresursen är en resurs för Siljansnäsbygden. Strängarna på företagets lyra är många och de kombinerar så skilda saker som serviceutbud, arbetstillfällen, jordbruk, rehabilitering och socialt ansvar.

AV KJELL ENGSTRÖM (TEXT), GÖRAN SVENSSON (FOTO)

Man har precis haft morgonsamling där dagens arbeten har fördelats och de frågor som varit aktuella har dryftats. Det finns kaffe kvar till oss också och vi stjär oss till en pratstund med Bimma Isaksson som driver företaget Siljansnäsresursen.

– Vi är ett arbetskooperativ med social inriktning, börjar Bimma. Vi driver ett litet jordbruk med köttproduktion. Vi har kor, får och grisar och är nästan självförsörjande på foder med egen vallskörd. Men tyngdpunkten ligger på att ge lokalsamhället service.

Företeelsen som sådan är gammal. I tider-

nas begynnelse tyckte Sockenföreningen att den fina naturen runt bygden började växa igen. Man skaffade några får och stutar för att kunna hålla markerna öppna. För det som höll på att växa igen brydde sig ju ingen om egentligen.

– I januari 2011 bildade vi företaget Siljansnäsresursen som bygger på idéerna från den verksamhet Sockenföreningen hade. Man kan väl säga att företaget är socialt på så sätt att vi bland annat anställer de som stått långt från arbetsmarknaden och vi tar också emot de som behöver rehabilitering och arbetsutbildning.

Bimma är nog med att påpeka att företaget

Vi arrenderar i stort sett all mark, cirka 40 hektar, av olika ägare.

inte drivs med något annat stöd än möjligen de lönebidrag som kan utgå i en del fall. Man måste få debet och kredit att gå ihop.

Servicegrenen bär ekonomin

Det gör man genom att erbjuda service till lokalsamhället i vilket givetvis Leksand ingår. Man klipper gräs åt både kommun och privatpersoner, städar, har viss fastighetsskötsel och tillsyn av sommarstugor, man hugger ved och bär in vatten. Tack vare Siljansnäsresursen kan många äldre bo kvar en extra tid i sina hus.

Även om servicegrenen är den som ekonomiskt bär verksamheten, så har man börjat få snurr på lantbruksdelen. Tack vare det kött som kan säljas, tynger den delen inte längre den sammanlagda ekonomin. Köttet kommer från rödkulla, fjällko, gutfår och grisar.

Efter höstslakten levereras varorna som beställts av ortsborna tidigare. Man får till exempel en helt ekologisk låda med nötkött på 25 kilo innehållande allt från entrecote till köttfärs för 120 kronor kilot. En lammåda är på 12 kilo, givetvis ekologisk den också, och kostar 80 kr kilot.

– Vi arrenderar i stort sett all mark, cirka 40 hektar, av olika ägare. Byggnaderna likaså. En del beten är lite billigare att arrendera eftersom de annars skulle växa igen om inte våra djur höll dem öppna. Och ett öppet samhälle vill vi ju ha på många vis, säger Bimma och reser sig, för nu ska en del av korna "uppe på berget" samlas in och tas hem.

Men de får fortfarande gå ute. Om de vill. Man har alltså lösdrift.

Korna kesar på hösten

Sammanfattningsvis kan vi väl berätta att lika tveksamma som korna var till att manas in i transporterna, lika glada var de när de "kom hem". Första gången vi sett kor kesa på hösten.

Det är då vi också får se den nya traktor man köpt in och som Bimma så entusiastiskt berättat om. En Volvo BM 2250 från 1980. Ny?

– För oss är den ny. Och den går. Startar alltid och har inga krångliga datorer som man aldrig kan lita på.

Så här en tid efter att vi gjort reportaget och de här bokstäverna slagits ner slår oss en tanke. Hur kommer det att gå för ett så viktigt och socialt företag som Siljansnäsresursen om rut- och rotavdrag försvinner?

För som Bimma så klokt formulerade det. För att de ska kunna vara en resurs för lokalsamhället måste de ju få det att gå ihop.

Vi vet att det gör det idag. Men i morgon? □

En del av Siljansnäsresursen framför sockenstugan. Stående fr.v. Jonny Wikström och Mats Oscarsson. Sittande fr.v. Omar Ali, Lina Hastegård, Bimma Isaksson (vd) och Stefan Larsson.

Siljansnäsresursens "nya" traktor, en Volvo BM 2250 från 1980, utför allt till belåtenhet.

Grisarna – linderödssvin – behöver inte ge sig upp på berget för att hålla sly och annat borta. En gris mår alltid bäst där hemma.

Försiktigt manades korna in i den lilla inhägnaden. Sedan fick de gå ner i varv en bra stund under överinseende av Jonas Hanses innan de lastades.

När vi var på besök skulle korna – rödkullor och fjällkor – flyttas från beten "uppe på berget" ner till markerna i byn. Här försöker Anna-Karin Hanses få en av kossorna att förstå att transporter inte är något att oroa sig över.

